

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ע"א: – יא נסלו – יא אדר – יא סיון – יא אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריה הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

קוביא ויש אומרים דעם בניו ובני ביתו מותר להטיל גורל
אפילו על מנה גדולה כנגד מנה קטנה מפני שאין מקפידים.
הגה: ואסור להטיל גורל בשבת אפילו על ידי אינו יהודי (מהרי"ל):

סימן שכג – דיני השאלה וקנין צרכי
שבת והדחת הכלים ותיקונן וטבילתן
בשבת, ובו י' סעיפים

א. מותר לומר לחבירו מלא לי כלי זה אפילו הוא מיוחד
למדה והני מילי כשנוטל הלוקח מדה של מוכר ומוליכה
לביתו ואין צריך לומר אם מביא הלוקח מתוך ביתו ואומר
לו מלא לי כלי זה אבל למדוד בכלי המיוחד למדה
ולשפוך לתוך כליו של לוקח אסור. הגה: ויש מקילין לומר
דכל שאינו מכויין למדה לגמרי שממעט או מוסיף מעט שרי
(הגהות אשירי ומנדכי פרק אין לדין) וכן המנהג פשוט למדוד בכלי
המיוחד למדה ולשפוך לכליו של לוקח ועוד יתבאר לך בסמוך
טעם המקילין. דין הלואת שבת דינו כמו ביום טוב ועיין לקמן
סימן תקל"ה ולעיל סימן ש"ז סעיף י"א:

ב. מותר לומר לחבירו מלא לי כלי זה ולמחר נמדוד אותו
(אבל לא יאמר תן לי מדה פלוני) (טור):

ג. מותר לומר לחבירו תן לי ביצים ואגוזים במנין:

ד. מותר לומר לחנוני תן לי ד' ביצים וה' רמונים ובלבד שלא
יזכיר לו שם דמים ולא סכום מדה ולא סכום מנין לומר
הרי שיש לך בידי חמשים אגוזים תן לי חמשים אחרים
והרי יש לך בידי מאה. הגה: וכן בסכום דמים אינו אסור
אלא בכהאי גוונא שאומר תן לי בכך וכך דמים ויהיה לך בידי
כך וכך אבל בלאו הכי שרי וכן בסכום מדה דוקא בכהאי גוונא
אסור אבל בלאו הכי שרי ואף על גב דאסור להזכיר דמים כלל
היינו בדבר שאין מקחו ידוע אבל בדבר שידוע רק שאומר לו
כמה צריך שרי אם לא שמזכיר לו סכום (אור זרוע והגהות אשירי
פרק אין לדין) ואף על גב שיש מחמירין בדבר זה כבר פשט
המנהג במדינות אלו להקל וכסברא הנזכרת:

המשך סימן שכא – דיני תולש בשבת, ודין טוחן, ודיני תיקוני מאכל
או מעבד ולש

יט'. שום בוסר ומלילות שריסקן מערב שבת אם מחוסרים דיכה
אסור לגמור דיכתן בשבת ואם אין מחוסרים אלא שחיקה
מותר לגמור בשבת לפיכך מותר לגמור שחיקת הריפות בעץ
פרור בקדירה בשבת אחר שמורידין אותה מעל האש. הגה:
ומותר להחליק האוכל בשבת ולא הוי בזה משום ממחק הואיל
ואפשר לאכלו בלא זה ומכל מקום המחמיר במאכל של תפוחים
וכדומה שדרכו בכך תבוא עליו ברכה (מנדכי יש פרק כלל גדול).
אסור לקלוף שומים ובצלים כשקולף להניח אבל לאכול לאלתר שרי
(ועיין לעיל סימן שי"ט) (סמ"ג והגהות מיימוני פרק כ"ז וזית יוסף גסס
סמ"ק ומרומת הדשן ורבינו ירוסם):

סימן שכב – דין נו"ד בשבת, ובו ו'
סעיפים

א. ביצה שנולדה בשבת אסורה אפילו לטלטלה ואפילו נתערבה
באלף כולן אסורות ויכול לכוף עליה כלי שלא תשבר ובלבד
שלא יגע בה:

ב. שבת שלאחר יום טוב או לפניו נולדה בזה אסורה בזה:

ג. פירות שנשרו מן האילן בשבת אסורים בו ביום ולערב מותרים
מיד:

ד. אוכלי בהמה אין בהם משום תיקון כלי לפיכך מותר לקטום
אפילו בסכין קש או תבן ולחצוץ בו שיניו אבל קיסם שאינו
אוכל בהמה אפילו ליטלו כדי לחצוץ בו שיניו אסור:

ה. מותר לטלטל עצי בשמים להריח בהם ולהניף בהם לחולה
ומוללו להריח בו אחד קשים ואחד רכים:

ו. המחלק לבני ביתו מנות בשבת יכול להטיל גורל לומר למי
שיצא גורל פלוני יהיה חלק פלוני שלו והוא שיהיו החלקים
שונים ואינו עושה אלא כדי להשוותם שלא להטיל קנאה
ביניהם אבל עם אחרים אסור כיון שמקפידין זה על זה יבואו
לידי מדה ומשקל אבל ליתן מנה גדולה כנגד מנה קטנה
ולהטיל גורל עליהם אפילו בבני ביתו ובחול אסור משום

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון ע"א]